Plato; Lindau, August Ferdinand [Oth.]: Platonis Timaeus
Lipsiae: sumptibus Frid. Christ. Guil. Vogelii, 1828 Seite k

ὠνόμασται· τὰ δὲ ὑποδεέστερα τῆς λιτρώδους ἕξεως ἐπὶ τὸ μέτριόν τε τῇ ῥύψει χρώμενα ἁλυκὰ ἄνευ πικρότητος τραχείας καὶ φίλα μᾶλλον ἡμῖν φαντάζεται. τὰ δὲ τῇ τοῦ στόματος θερμότητι κοινωνήσαντα καὶ λειαινόμενα ὑπ᾽ αὐτοῦ, ξυνεκπυρούμενα καὶ πάλιν αὐτὰ ἀντικάοντα τὸ διαθερμῆναν, φερόμενά τε ὑπὸ κουφότητος ἄνω πρὸς τὰς τῆς κεφαλῆς αἰσθήσεις, τέμνοντά τε πάνθ᾽ οπόσοις
ἂν προσπίπτῃ, διὰ ταύτας τὰς δυνάμεις δριμέα πάντα 66
τὰ τοιαῦτα ἐλέχθη. τῶν δὲ αὐτῶν προλελεπτυσμένων μὲν
ὑπὸ σηπεδόνος,
καὶ τοῖς ἐνοῦσι
ξυμμετρίαν ἔχον
κυκᾶσθαι, κυκώ
δυόμενα ἕτερα
εἰςιοῦσιν· ἃ δὴ

91

amaritudine as
Quae vero rece
et simul igne
calefecit, et p
tur ad capitis s
secant, ejusmo
tae sunt acres.
quidem sunt at
netrant, iis,
aëriis, quando
mutuam efficia
viam suam mu

https://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/plato1828/0349
© Universitätsbibliothek Heidelberg
UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
gefördert durch die DFG